

รายงานการประเมินผลการประชุมวิชาการ ครั้งที่ ๓

วันที่ ๒๑ - ๒๒ ตุลาคม ๒๕๑๘

ของ

สั้วตวแพทยสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

ณ คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุญเยี่ยม เกียรติวุฒิ สพ.บ. M.P.H., Ph.D.

วันเพ็ญ ชัยคำภา สพ.บ. Ph.D.

คำนำ

การจัดประชุมวิชาการสัตวแพทย์โดยสัตวแพทย์สมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่คณะสัตวแพทย์ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างวันที่ ๒๑-๒๒ ตุลาคม ๒๕๑๘ ได้มีการประเมินผลของการประชุม ฯ ในครั้งนี้ ทั้งนี้ เพราะคณะกรรมการจัดการประชุมต้องการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาวินิจฉัย หรือวิเคราะห์ถึงผลงานที่ได้ปฏิบัติไปแล้วว่า ได้บรรลุตามเป้าหมาย หรือตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้หรือไม่ เพื่อจะใช้เป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง ในการประชุมครั้งต่อไป

จุดประสงค์ของการประเมินผลครั้งนี้ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับ

- คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมประชุม ฯ
- การประชาสัมพันธ์
- ช่วงระยะเวลาที่จัดให้มีการประชุม นั้น เหมาะสำหรับผู้ที่จะมาฟังหรือไม่
- สถานที่จัดประชุม ฯ เหมาะสมดีหรือไม่

- รูปแบบของการจัด ซึ่งแบ่งออกเป็นการบรรยายทางวิชาการ การอภิปราย และการจัดนิทรรศการ นั้นดีหรือไม่
- เนื้อเรื่องที่บรรยายในที่ประชุม ฯ มีประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมประชุมหรือไม่
- ระยะเวลาที่ใช้ในการบรรยาย และอภิปรายเพียงพอหรือไม่
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดประชุม ฯ ในครั้งต่อไปว่า ควรมีหรือไม่, เมื่อใด และจะมาร่วมประชุมหรือไม่
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการในด้านต่าง ๆ ตลอดจนอาหารและเครื่องดื่ม
- ความคิดเห็นต่าง ๆ จากผู้เข้าร่วมประชุม ฯ

ผลการวิเคราะห์ความเห็นของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

การรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามได้คิดเป็นเปอร์เซ็นต์จากจำนวนผู้ที่ตอบมาทั้งหมด มีผู้ตอบแบบสอบถามบางรายไม่ตอบตามคำถามหมดทุกข้อ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะผู้ตอบเองอาจจะไม่ต้องการให้ความคิดเห็น หรือมีฉะนั้นก็ยังไม่แน่ใจหรือตัดสินใจไม่ถูกว่าจะเลือกข้อไหน และในทางตรงกันข้ามมีบางรายที่เลือกคำตอบมากกว่า ๑ คำตอบในข้อเดียวกัน ดังนั้น เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์รวมในข้อเดียวกัน บางครั้งอาจจะน้อยกว่าหรือมากกว่า ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

ผลของการประชุมครั้งนี้ปรากฏว่า มีผู้มาลงทะเบียนและเข้าร่วมประชุมทั้งหมด ๒๙๐ คน แต่มีผู้ส่งแบบสอบถามในการประเมินผล ๖๙ คน ผู้เข้าประชุมในครั้งนี้นับส่วนมาก (๘๕.๕%) เป็นนายสัตวแพทย์ที่ทำงานอยู่ตามหน่วยงานราชการต่าง ๆ และตามบริษัทเอกชน และส่วนตัว นอกนั้น เป็นนิสิตของคณะสัตวแพทยศาสตร์ และผู้สนใจอื่น ๆ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากผู้เข้าร่วมประชุม ฯ พอจะสรุปได้ดังนี้

๑. การประชาสัมพันธ์ของการประชุม ฯ

๑.๑ เฉพาะผู้ที่ต้องการมาฟัง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับข่าวการจัดประชุม ฯ พอดีเวลา (๘๔%) มี ๑ รายที่ไม่ได้รับทราบเป็นทางการ นอกนั้น เป็นผู้ที่ยกข้ออ้างว่าได้รับทราบข่าวเข้าไป

๑.๒ เฉพาะผู้ที่มาบรรยายในการประชุม ฯ หรือผู้ที่ต้องการจะมาบรรยาย มีผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๐ คน จากทั้งหมด ๖๙ คน ผู้มาบรรยายส่วนมากบอกว่า ข่าวการประชุม ฯ ที่แจ้งมานั้นทราบทันเวลาพอดี (๘๐%) อีก ๕ รายได้รับทราบข่าวเข้าไป และอีก ๑ ราย ที่ไม่ทราบว่ามีการประชุม

๒. ความสะดวกในการมาร่วมประชุม ฯ

๒.๑ ประมาณ ๙๑% ของผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่ามีความสะดวกในการที่มาร่วมประชุม ฯ ครั้งนี้ ส่วนที่เหลือประมาณ ๔% ไม่สะดวกที่จะมาเพราะสถานที่จัดประชุม ฯ อยู่ไกลจากที่ทำงาน และบางคนมีธุรกิจที่จะต้องทำในบริษัท หรือในหน้าที่บริหาร

๒.๒ การจัดประชุม ฯ ในช่วงเดือนตุลาคมนี้ มีผู้สนับสนุนว่า เหมาะกับผู้มาฟัง ๘๒% อีก ๑๕% เห็นว่าเป็นช่วงระยะเวลาที่ไม่เหมาะที่จะจัด ทั้งนี้ เพราะติดการสอบของนิสิตคณะสัตวแพทย์ และทั้งเป็นช่วงระยะเวลาที่นิสิตจะต้องออกฝึกงานด้วย นอกจากนี้ มีผู้เสนอแนะว่า ควรจัดในเดือน กรกฎาคม — สิงหาคม, หรือ พฤศจิกายน — ธันวาคม หรือมีฉะนั้นจัดในเดือนเมษายน

๓. สถานที่จัดประชุม ฯ ครั้งนี้ส่วนมาก (๘๐%) ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว อีก ๑๗% เสนอแนะว่าควรจัดให้มีการประชุมหมุนเวียนไปตามสถานที่ที่หน่วยราชการต่าง ๆ ที่มีสัตวแพทย์ประจำ ทั้งในกรุงเทพ ฯ และต่างจังหวัด

๔. รูปแบบของการจัดประชุม ฯ ครั้งนี้ ซึ่งมีทั้งการบรรยายทางวิชาการ การอภิปรายกลุ่ม และการจัดนิทรรศการ นับว่าเป็นรูปแบบของการจัดซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นที่ดี (ประมาณ ๘๔%) นอกจากนี้ ยังมีผู้ให้ความคิดเห็นว่าการจัดนิทรรศการ

นั้น ควรให้มีหน่วยงานต่าง ๆ มาร่วมมากกว่านี้ และควรจัดให้ทันสมัยกว่านี้ อย่างไรก็ตาม ประมาณ ๙๑% จากผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า การจัดนิทรรศการนั้นนับว่ามีประโยชน์ ส่วนเนื้อเรื่องที่มาบรรยายในที่ประชุม ฯ ควรจะมีผลงานวิจัยที่ประยุกต์ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับงานวิชาชีพสัตวแพทย์

๕. เนื้อหาของเรื่องที่บรรยายในการประชุม ฯ ครั้งนี้ มีประโยชน์ต่อผู้เข้าฟังพอสมควรประมาณ ๖๘% อีก ๒๗% ตอบว่ามีประโยชน์ต่องานที่ทำมาก ส่วนที่เหลือได้รับประโยชน์น้อย นอกจากนี้ มีผู้เสนอแนะ

๕.๑ เรื่องที่มาบรรยายควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับ โค และกระบือให้มาก

๕.๒ ,, ,, มีการคัดเลือกเรื่องให้เหมาะกับเหตุการณ์

๕.๓ ,, ,, บางอย่างเป็นวิชาการมากเกินไป

๕.๔ ควรมีเรื่องเกี่ยวกับการตรวจเนื้อ สัตวบาล งานสัตวแพทย์ ตามบริษัท และเรื่องต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ต่อชาติ

๖. ระยะเวลาที่ใช้ในการบรรยายน้อยไป (๕๒%) อีก ๔๓% ตอบว่า เวลาที่ใช้บรรยายพอเหมาะดีแล้ว นอกจากนี้มีข้อเสนอแนะว่า

— ควรมีการยืดหยุ่นเวลาโดยดูความสำคัญของเรื่อง

— คำถามที่ตอบไม่ทันควรลงตีพิมพ์ในวารสารสัตวแพทย์

๗. หัวข้อเรื่องสำหรับการอภิปรายกลุ่ม มี ๖๘% ที่ให้ความเห็นว่าควรเป็นเรื่องในแนวเกี่ยวกับที่จัดทำคราวนี้ มีผู้เสนอแนะว่า ควรให้เป็นเรื่องเกี่ยวกับสาธารณสุขให้มาก หรือให้เป็นเรื่องเกี่ยวกับสัตวเศรษฐกิจให้มาก รวมทั้งควรมีการอภิปรายในปัญหาทางในท้องที่ของสัตวแพทย์

สำหรับบุคคลในการอภิปรายกลุ่มส่วนมากมีความเห็นว่า ทำงานเหมาะสมตามหน้าที่ดี (๘๔%) อนึ่ง มีผู้ให้ความคิดเห็นว่าการอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องในงานครั้งนี้ ควรมีส่วนที่สำคัญในวงการรัฐบาลมาร่วมด้วย เช่น ผู้แทนราษฎร เจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณ อธิบดีกรมปศุสัตว์ สัตวแพทย์ทหาร และนอกจากนี้ มีผู้ให้ความคิดเห็นว่า การอภิปรายกลุ่มได้ประโยชน์แก่ชนหมู่น้อย

๘. การบริการเรื่องอาหาร เครื่องดื่ม และทั่ว ๆ ไป มีผู้ตอบว่าดี ๕๔% พอใช้ ๔๓% และตอบว่าไม่ดี ๓ ราย พร้อมกับให้เหตุผลว่า เปลืองเงินโดยไม่จำเป็น นอกจากนี้ มีผู้เสนอแนะว่า ควรมีบริการน้ำชา กาแฟ หลังเปิดประชุม และทุก ๆ ระยะเวลาพักระชุม

๙. การจัดประชุม ๆ ครั้งนี้ มีผู้ตอบว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ๕๕% พอใช้ ๕๐% และตอบว่าควรปรับปรุง ๔ ราย

๑๐. การจัดประชุม ๆ ในครั้งต่อไป จะมาร่วมด้วยหรือไม่ มีผู้ตอบแบบสอบถาม จะมาร่วม ๖๔ ราย (๕๓%) อีก ๕ ราย ไม่ตอบ

๑๑. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

๑๑.๑ ควรเปิดอบรมโรคสัตว์เฉพาะแต่ละชนิดรวมทั้งการรักษาในช่วงระยะเวลาสั้น

๑๑.๒ ควรจัดให้มีการประชุมเช่นนี้ทุกปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และขยายเวลาการประชุมให้มากกว่านี้

๑๑.๓ ควรรวบรวมรายละเอียดของเรื่องที่จะบรรยายแจกด้วย

๑๑.๔ ควรจัดให้มีในต่างจังหวัดบ้าง เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

๑๑.๕ สถานที่— ห้องบรรยายแคบ อากาศเย็นมากเกินไป ควรปรับปรุงเรื่องแสง เสียง ตลอดจนการแสดงผลประกอบในสไลด์ ควรให้ดีกว่านี้ การฉายสไลด์ควรให้มีจอภาพอยู่ตรงกลางด้านหน้าที่ประชุม (ข้อนี้มีผู้ให้ความคิดเห็นมามาก)

๑๑.๖ ควรให้มีเรื่องที่แสดงถึงความก้าวหน้าของวิชาชีพสัตวแพทย์ โดยความสามารถของสัตวแพทย์ไทยที่ได้มาตรฐาน

๑๑.๗ เนื้อเรื่องที่บรรยายในวันแรกของการประชุม ๆ วิชาการมากเกินไป ไม่ค่อยรู้เรื่อง แต่วันที่สองดี

๑๑.๘ การจัดนิทรรศการควรให้มีจุดเดิน และให้มีประโยชน์มากกว่านี้

๑๑.๙ การตัดบทบรรยายของประธานบางท่านไม่ถูกจังหวะ. Δ